

flommen ført agterover og kom op paa flaaen. Herfra saa vidnet livbaaten i vandet med bunden op og trodde, at alle de andre var omkommet. Da agterskibet sank, fløt vidnet med flaaen paa sjøen, og vidnet hørte nu skrik i vandet, rodde bortover ved hjælp av en malerstilling og fik tat op Axel Henriksson og matros Kristian Axelsen. De, som var i baaten, hadde faat fat i den andre flaae, og siden kom begge flaaer sammen. Straks efter ulykken saaes en hvit lanterne, men man hadde intet, hvormed man kunde henlede skibets opmerksomhet, indtil skibet en time senere kom saa nær, at man kunde rope til det. Det var en britisk torpedo-baat, ombord i hvilken de blev mødt med den største venlighet. Vidnet hverken saa eller hørte noget til de to savnede. Vidnet antar, at eksplosionen er forarsaget av en torpedo. En mine vilde antagelig enten ha rammet i bunden eller i vandflaten.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet frattraadte.

2det vidne, maskinist Andersen, fremstod og forklarte, at han ved leiligheten hadde vakt i maskinen og var paa vei ned i maskinen, da eksplosionen indtraf. Alle lys i maskinen gik straks ut. Vidnet, som blot var kommen et par trin ned paa lederen, gik op igjen og fik en søile av kul og vand over sig. Vidnet søkte ind i byssen for beskyttelse og sprang siden op paa broen for at gaa i styrbords baat, men det viste sig, at bunden var gaat ut paa den. Vidnet var derefter med om at sette ut bakbords baat og kom i vandet da baaten gik rundt. Kom sammen med andre op paa baathvælv. Man fik saa øie paa den ene flaae, og kaptein Amundsen svømmede bort og fik fat i den. Vidnet saa kokken gaa op paa broen, men saa ham ikke senere og sa aheller ikke den anden savnede. Den fyrbøter, som hadde vakt, fikk reddet sig op, men maskinen gik endnu, da skibet sank. Hurtiglukkeren paa broen var væk. Alle brukte at ha redningsveste paa sig om natten.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet frattraadte.

3dje vidne, letmatros Henriksson, fremstod og forklarte, at han ved leiligheten hadde utkik paa broen og stod ved siden av kompasset om bakbord. Kapteinen stod paa styrbords side, og matros Møllergaard var tilrors. Vidnet hadde ikke set eller hørt noget mistænkeligt før eksplosionen indtraf. Vidnet blev som bedøvet, fik en søile av kul og vand over sig, blev kastet om paa broen og fikk kapteinen over sig. Jumperstaget var faldt ned, og vidnet kom ind i flaglinerne, men kom klar igjen. Vidnet saa kokken og førstestemeren komme op paa broen, men saa intet til Møllergaard. Vidnet kom i vandet, da baaten gik rundt, og fikk høire fot fast i taljen, men kom løs og blev efter en halv times forløp trukket op paa flaaen av 2den styrmand.

Oplæst og vedtat.

Samtlige vidner fremstod, og kapteinen beretning blev oplæst for dem. De erklærte paa forespørsel, at de intet hadde at bemerke til sammes indhold.

Vidnerne, som ikke hadde paahørt hinandens forklaringer, blev derefter edfæstet.

Bisitterne finder intet at anmerke.

Forretningen avsluttet.

(sg.) Waldemar Eckell.

(sg.) H. Stranger Sand. (sg.) Thor Bruu.

D/S «Skrymer» (M.J.F.V.) av Kristiania.

Reg.ton br.: 1476, last: kul, ødelagt 10de mars 1918 paa reise fra Port Talbot til Rouen. Omkommet: 2 mand.

Utskrift av sjøforklaring

avholdt for vicekonsulatet i Cardiff den 13de mars 1918, administrert av den kst. vicekonsul E. Fr. Dahl med bisitterne: fhv. skibsfører C. A. Carlsen og fhv. skibsfører T. N. Torgersen i anledning av at ovennævnte skib den 10de mars 1918 blev sænket ved torpedo fra en undervandsbaat paa reise fra Port Talbot til Rouen.

Hvorda fremstod:

D/S «Skrymer»s fører, Olaf Magnus Foyn, født den 26de oktober 1867 i Lange-sund. Han forklarte, at samtlige skibspapirer gik tapt ved sækningen.

Deponenten hadde ingen beretning skrevet angaaende sækningen.

Fartøiet forlot Port Talbot den 9de mars 1918 kl. 3 eftermiddag fuldt lastet (ca. 2229 tons med kul). Lodsens kvittertes kl. ca. 3.20 efterm., og reisen fortsattes styrende farvandets forskjellige kurser efter admiralitetsinstruksen.

Skibet var i fuld sjødygtig stand. Der haddes to livbaater ombord. Begge var utsvinget og klar til at laares. Der haddes ogsaa to flaater ombord. Den ene befandt sig paa brodækket og den anden paa nr. 3 luke.

Det var sydlig moderat bris samt moderat sjø. Det var disig luft. Reisen forløp uten uheld indtil kl. ca. 3.30 form. den 10de mars, da fartøiet befandt sig ca. 2 kvartmil av Pendeen.

Føreren og førstestyrmand befandt sig da sammen med utkiksmand og ror-mand paa broen.

Omtrent ved halv fire tiden om mor-gen meldte baatsmand Hans Hansen, der var utkiksmand, at han saa en sort gjen-stand ca. 6 streker paa b.b. boug i en av-stand av ca. 1 skibslængde. Føreren blev straks opmerksom paa samme gjenstand. Umiddelbart efter blev imidlertid føreren opmerksom paa en hvit stripe i vandet. Deponenten sang øieblikkelig ut: «Der kommer torpedoen.» I samme øie-blik rammede torpedoen i agterkant av nr. 2 luke og en voldsom eksplosion fandt sted.

Kapteinen slog straks stop til maski-nen, samt beordret alle mand til liv-baatene. Baatene blev laaret, men paa grund av fartøiets fart skar baatene sig ut fra skibet og fylldes med vand før alle mandskaper kunde komme ombord i dem. Føreren med 8 mand satte derpaa ut raf-ten paa nr. 3 luke. Efter at ha opholdt sig paa raften i ca. 1½ time, blev de alle op-tat av styrbords livbaat, hvori befandt sig 4 mand. Kl. 7 samme morgen blev be-

sætningen i styrbords livbaat — ialt 13 mand — optat av den franske damper «Le Gard» av St. Nazaire. Der var ingen vanskeligheter forbundet med redningen.

Det tog ca. 10 minutter fra torpedoen rammet fartøiet og indtil «Skrymer» sank.

Deponenten med 12 mand landsattes i Cardiff den 11te mars fra «Le Gard».

Føreren saa intetsomhelst til b.b. liv-baat efter, at den var laaret.

Oplæst og vedtat, hvorpaa føreren avtraadte.

Som 1ste vidne fremstod:

1ste styrmand Henrik Nikolai Behn, født den 3dje juli 1890 i Glemminge og forklarte, at han var vakthavende officer og befandt sig paa broen, da undervands-baaten opdagedes.

Vidnet forklarte sig i nøiagtig over-ensstemmelse med kapteinen, tilføiende, at han ved eksplosionen blev kastet fra broen ned paa baatdækket. Han kom straks til sig selv igjen og gik med 1ste maskinisten i b.b. livbaat, der ved eksplo-sionen var blitt fylldt med vand. Efter at baaten var kommet paa vandet, firte kok-ken samt baatsmanden sig ned i samme.

Vidnet ropte op fra livbaaten, at hvis der var flere ombord, som ønsket at kom-me i baaten, saa maatte de straks fire sig ned. Herpaa erholdt vidnet intet svar.

Straks efter skjærer livbaaten sig un-der med den følge, at kokken og baats-manden blev vasket overbord. Det lyk-kedes vidnet at holde sig fast til fang-linen, og da baaten igjen hævet sig til overflaten, kappet han fanglinen for at redde kokken og baatsmanden, der hørtes at rope om hjelp. Efter ca. 10 minutters forløp lykkedes det i mørket at finde de to mand og faa dem halt ombord i liv-baaten. Omtrent samtidig gik «Skrymer» tilbunds.

Vidnet forsøkte at lænse livbaaten, men uten resultat. Sandsynligvis er tan-kerne i baaten sprunget læk ved eksplo-sionen.

Efter at ha været i baaten i ca. 2½ time opdagedes en engelsk skonnert ved

navn «Trio» av Bidefjord. Det lykkedes vidnet ved at heise fokken op paa en sprydstake at tilkalde skonnertens opmerksomhet. Ca. 5 a 10 minutter før livbaatens besætning blev optat av skonner-ten, faldt kokken, Niels Monsen, 35 aar gammel av Bergen, pludselig bakover i baaten. Han døde straks efter og blev som lik bragt ombord i «Trio».

Ved likskue foretat i St. Ives, hvor mandskaperne landsattes kl. 10 form. samme dag, blev dødsårsaken angit at være «exposure».

Fra St. Ives sendtes vidnet samt 1ste maskinisten og baatsmanden til Cardiff.

Oplæst og vedtat, hvorefter vidnet avtraadte.

Som 2det vidne fremstod:

1ste maskinist Karl Thorstein Hjertum, født 17de november 1889 i Kristiania, og forklarte, at han var vakthavende maskinofficer, da eksplosionen fandt sted.

Vidnet hadde netop forlatt maskintoppen, da en voldsom eksplosion fandt sted. Vidnet sprang straks op ledderen til mellemdækket for at stenge hurtiglukkeren, men det var umulig at komme til denne paa grund av vrakgods fra eksplosionen. Vidnet gik straks efter til b.b. livbaat.

Vidnet forklarte sig forøvrig i nøiagtig overensstemmelse med føreren samt første vidne.

Oplæst og vedtat, hvorpaa vidnet avtraadte.

Som tredje vidne fremstod:

Baatsmand Hans Kristian Hansen, født 13. juli 1877 i Asker, og forklarte, at han var utkiksmand og befandt sig paa broen, da han ca. kl. 3.30 om morgenen den 10de mars blev opmerksom paa en sort gjenstand ca. 4 streker paa b.b. boug i en avstand av godt og vel en skibslængde. Vidnet meldte straks av til kapteinen. Ca. et kvart minut senere fandt eksplosionen sted.

Vidnet forklarte sig forøvrig i nøiagtig overensstemmelse med kapteinen samt

første vidne, tilføiende, at alle mand ombord hadde redningsvester paa.

Oplæst og vedtat, hvorpaa vidnet avtraadte.

Som 4de vidne fremstod:

Matros Magnus Johansen, født den 5te mai 1898 i Kristiania, og forklarte, at han var rormand, da eksplosionen fandt sted. Der styrtes SV¹/₂V.

Efterat eksplosionen hadde fundet sted gik vidnet til styrbords livbaat. Straks efter at livbaaten var kommet paa vandet skar den sig under og fyldtes med vand. Vidnet firte sig ned i baaten langs taljen forut. Straks han kom ned i baaten sprængtes fanglinen, samtidig som en spansk matros lot gaa taljerne. Vidnet saa intetsomhelst til den savnede spanske kullempere Morales, som han antar har hoppet overbord og kommet i propellen.

Ca. 1 time senere blev kapteinen samt 8 mand paa raftet tat ombord i styrbords livbaat.

Vidnet forklarte sig forøvrig i nøiagtig overensstemmelse med kapteinen.

Oplæst og vedtat.

Vidnerne, som før avhørelsen var tilholdt at avgi en sandfærdig forklaring samt var gjort opmerksom paa edens betydning, og av hvilke ingen hadde paa hørt en andens forklaring, blev derpaa edfæstet.

Forretningen sluttet.

E. Fr. Dahl,

kst. vicekonsul.

A. Carlsen, T. N. Torgersen,

flv. skibsførere.

D/S «Wegadesk» (M. F. B. W.) av Kristiania.

Regton br.: 4271, last: stykgods, ødelagt 10de mars 1918 paa reise fra Baltimore til Gibraltar. Omkommet: ingen.

Aar 1918, den 11te April, avholdtes efter berammelse sjøforklaring paa det Norske konsulat i Bordeaux i anledning av